

Kék hírek

Két kerékpáros ütközött össze Szarvason az autóbussz pályaudvar előtt augusztus 21-én 11 óra tájban. Egyikőjük, egy idős nő combnyaktörést szenvedett a baleset következtében. Ő volt az, aki a városi kerékpárúton Békéscsaba irányába haladt majd balra kanyarodott úgy, hogy nem adta meg az elsőbbséget a vele szemben egyenes vonalban közlekedő kerékpáros fiatalembernek.

Oda a bevétel

Egy vásári árust loptak meg augusztus 20-án. Az illető a Kacsató mellett sátorból árulta portékáját, ám estefelé hivatalnokok vendége érkezett, aki köszönés nélkül magával vitte az árus háztáskáját, benne iratokkal és a napi bevétellel, 130 ezer forinttal.

Fejreálltak

A mezőtúri kompnál történt az a szerencsés kimenetelű baleset, amelyben egy személygépkocsis utasai csupán könnyebb, 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedtek, pedig járművük felborult. A vezető a feljött úton haladva nem észlelte időben a gát utáni útkanyarulatot, így az útpadkára sodródott, ahol neki-

ütközött gépkocsijával egy betontuskónak. Az ütközés ereje felborította az autót.

Igazoltatásra ébredt

Az arrajárók azt hitték, valamilyen baleset áldozata az a férfi, akit Gyomaendrőd külterületén, a 46-os főút melletti árokban látnak. Riasztották a rendőrokat, akik odaérkezve azt tapasztalták, hogy az illetőnek az ittasságon kívül nincsen egyéb baja. Igazoltatták a férfit, aki maga is azt mondta, az alkohol a ludas abban, hogy ő az árokba került.

A nyúl megúsza

Szarvas és Gyomaendrőd között közlekedett augusztus 23-án az a tehergépkocsi, mely elé váratlanul egy nyúl szaladt ki az úttestre. A vezető elkerülni kívánva az ütközést elrántotta a kormányt, minek következtében letért az útról és egy fának ütközött. A teherautóban jelentős anyagi kár keletkezett.

Táblatolvajt fogtak

A szarvasi utak fenntartói igen sokszor panaszkodtak már el, hogy egyeseknek kedves szórakozása ellopni, megrongálni az útütemi jelzőtáblákat, ráadásul ezek a tettesek sohasem kerül-

nek meg. Ezúttal azonban nem így történt. A rendőrök augusztus 24-én éjjel után tetten érték és természetesen előállították egy fiatalembert, aki a Deák Ferenc utcában éppen egy ilyen táblával "birkózott". A fiatalember enyhén ittas volt, ellene garázdaság vétsége miatt indult eljárás.

Fokozottan ellenőrzik

Panasz érkezett Babák Mihály polgármesterhez, hogy zajos, veszélyes esténként, éjszakánként a kossuth tér 2. számú lakótelep környékén. A panaszt a polgármester a Szarvasi Rendőrkapitányságra továbbította, ahonnan írásban értesítették, hogy adatgyűjtést végeztek, több embert meghallgattak és a panaszt tudomásul vették. A rendőrség illetékes tudomásra hozta a város vezetőjének, hogy a jövőben közterületre vezényelt állomány a környéket fokozottan fogja ellenőrizni, a rendbontókkal, hangoskodókkal, egyéb szabálysértést elkövetőkkel szemben a legszigorúbb szankciókat alkalmazzák majd az ilyen cselekmények visszaszorítása érdekében.

Több bátor szarvasit!

A vártnál többen mentek el az augusztus 20-iki programok sorában a Szarvasi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedérendészeti Osztálya, a Városi Balesetmegelőzési Bizottság jóvoltából első ízben megrendezett autós és kerékpáros ügyességi versenyre. A Penny Market parkolójában 14 autózetest jelentkeztet megmértetésre, Szlovák Zsolt rendőrfőosztályvezető csak azt sajnálta, hogy közöttük a reméltnél kevesebben voltak a szarvasiak.

Egy Suzuki és Skoda állt a versenyzők rendelkezésére és természetesen saját autójukat is választhatták a sofőrök, hogy "megküzdjenek" az akadályokkal. S, hogy milyen volt az akadálypálya? Egy normál rutinpályánál mindenképpen nehezebb. Nemigen hallottunk még ugyanis olyan vizsgafeladatról, mikor a vezető úgy kerül meg autójával egy középpontot előre-hátra, hogy onnan egy madzag vezet a kocsiig, azaz a vezető kezéig. A madzagon egy súlyzó lóg, aminek nem szabad a földet érintenie, így kell megvalósítani a kanyarodás ívét a sofőrnek.

Na és persze ott volt a KRESZ-teszt, a 2001-ben bevezetett közlekedérendészeti módosításokkal. Csak zárójelben említhetjük, a Deák József polgárőr által kijavított tesztek kiderült, hogy ha ez vizsga lett volna, akkor sokan megbuktak volna. De hát ez játék volt, még akkor is, ha a játékosok mellett versenybíráként ott ültek Jansik István és Farkas András gépkocsi oktatók. Az eredményhirdetésekor derült ki, hogy az első két helyen apa és fia, id. Egeresi István és ifj. Egeresi István végzett, a harmadik helyezést Kozák Kornél szerezte meg.

A kerékpáros versenyre gyerekek jelentkeztek, kilencen. Az ő pályájuk sem volt éppen könnyű, szalamoszás, vízrel teli poharak szállítása és rezgőpad nehezítette a gyors haladást. A Szrehovszki Katalin pedagógusi segédletével lezajlott verseny eredménye: Első Héder Attila, második Bobvos György, harmadik Sutyinszki Péter. Mindkét kategóriában minden induló kapott ajándékot, melyek közt ott voltak a közlekedési eszközök kötelező vagy hasznos tartozékai és a játékok is.

K.Zs.

Vajdás gépirók az „Örök város”-ban

Az előkészületek

„Minden út Rómába vezet” – csak így üdvözölték egymást 2003. januárja óta Nagrant Tündével és Csipai Melindával. Ekkor tudtuk meg, hogy a magyar csapat tagjaként a Vajda Péter Gimnázium és Szakközépiskola színeiben versenyző két leány részt vehet a Rómában megrendezendő világbajnokságon. Ettől kezdve mindent elkövetünk annak érdekében, hogy a kiutazásunkat biztosítani tudjuk.

A gépirók, gyorsírók és szövetszervezők nemzetközi szervezete, az Intersteno, kétévénként rendezi meg a szakmát magas szinten művelők megmérettetését. A versenyen egyidőben szakmai konferencia is zajlik, ahol a felkészítő tanárok, a technikával foglalkozó szakemberek cserélhetik ki tapasztalataikat.

Térjünk vissza a felkészüléshez. Tanítványaink intenzív gyakorlásba kezdtek, amikor megtudták, hogy kiutazhatnak a világbajnokságra. Ez összekapcsolódott a tavaszi országos bajnoksággal is, így ott elért eredményeik megerősítették bennük a hitet: érdemes sokat gyakorolni. (Tünde magyar bajnok lett szövetszervezőből, Melinda pedig 4. helyezést gépirásból). Napi egy-két órát töltöttek a számítógép mellett – miközben tanulmányi és munkahelyi kötelezettségüknek is eleget kellett tenniük.

A felkészülés másik sarkalatos pontja volt az anyagi erőforrások biztosítása. Sajnos központosan nem biztosították a kiutazáshoz szükséges pénzüsséget, ezt minden résztvevőnek magának kell megszereznie. Elkezdődött tehát a szponzorok keresése. Ez elsősorban az én feladatomból volt. Elmondhatom, a megkeresett szervezetek, vállalkozók döntő többsége fontosnak érezte, hogy lakóhelye versenyzői ott legyenek a gépirók olimpiáján és támogatta kiutazásunkat. Június végére bizonyossá vált, hogy az anyagi feltételeink rendelkezésre állnak, utazhatunk.

Együtt a magyar csapat

Elérkezett július 13-a, az indulás napja. A magyar csapat nagy része Budapestről különjáratos autóbusszal indult a nagy útra. A névsorolvasáskor a küldő települések nevét is felolvasta a csoportvezető; nagyon jó érzés volt hallani Szarvas és Békésszentandrás települések nevét (Tünde szarvasi, Melinda békésszentandrás). A sok nagyváros neve között. A Magyar Gyorsírók és Gépirók Szövetségét a világbajnokságon 25 versenyző képviselte, közülük kettő a Vajda Péter Gimnázium és Szakközépiskola színeiben indult. Engem mint felkészítő tanárt nagy büszkeséggel töltött el, hogy a két évvel ezelőtti hannoveri vb. után ismét eljuthatunk a legjobb seregszemléjére.

Húszórás utazás után 14-én délután érkezünk az „Örök városba”. A hosszú buszozás kifárasztotta ugyan a magyar csapatot, de amikor megláttuk a „Rom” helynév táblát, elfelejtettük a fáradtságot. Izgatottan figyeltük, milyen is az a város, ahova a világ legjobbjaival hívták.

Az elhelyezkedés után nagy lendületet kaptunk, és nyakunkba vetük a városot. A fáradtságnak már jele sem volt, amikor a Szent Péter téren sétáltunk. És ez még csak a kezdet volt... Persze a legfontosabb a versenyen való részvétel volt, ezért igyekeztünk kíváncsiságunkat le- tőrní és hamar pihenőre térni.

Elkezdődött

Július 15-én kezdődött a kongresszus: már a délelőtti regisztrációkor kiderült, nagyon sok ismerőssel találkozhatunk. Örömmel üdvözöltük egymást az amerikai, a cseh, a szlovák, a holland versenyzők-

kel és kísérőkkel, akikkel Hannoverben is találkoztunk. Persze sok új arc is volt... de mindenki a legjobbakkal közül. Délután a megnyitó ünnepségen már mindenkinek a nyakában ott volt a kongresszusi kártya, az összetartozás jelképe. A megnyitón a rendező szervezet vezetői köszöntötték a résztvevőket: 33 ország csaknem 400 versenyzőjét, akik 15 kategóriában mérik össze tudásukat. Az ünnepség után kocképartyn ismerkedhettünk egymással. A beszélgetések kapcsán a fő téma a másnapi verseny volt: ki miből, milyen kategóriában indul. Arról, hogy milyen technikai eszközöket használnak a versenyeken, nem beszélt senki, az szakmai titok.

Elérkezett a verseny napja: erre várunk január óta. Az izgalom a verseny méreteinek megfelelően igen magas fokot ért el. A versenyteremben mindenki számára kijelölték a helyet: Tünde a 75., Melinda pedig a 72. számú asztalt foglalta el. A rendezők biztosították az áramforrásokat, nekünk csak be kellett szerelnünk a laptopokat, amelyeket magunkkal vittünk. A versenyzők párosával ültek, szemben egymással. Tünde egy kiskunhalasi versenyzőtársával került szembe, Melinda viszont az Amerikai Egyesült Államok egyik színesbőrű versenyzőjével Michael Rodriguez-szel, akit egyébként már Hannoverből ismertünk. A verseny kezdete előtt 15 perccel már minden kísérőnek el kellett hagynia a termet, a folyosóra kivetített képeken figyeltük a bent folyó eseményeket – és nagyon izgultunk. A kihallatszó sipszóból tudtuk meg, hogy elindult a verseny.

A 30 perc, amíg a gépirási feladatot írták, egy örökkévalóságnak tűnt: csak ne legyen semmi probléma...!, mennyi van még hátra...? mikor szipolnak már...? – ilyen gondolatok jártak a versenykielől szemlélők eszébe. És újra sipszó – vége. A lányok fellelegeztek, azonban kikapcsolódás helyett elkezdtek az előkészületeket a hamarosan induló szövetszervezői versenyre. Újabb sipszó – elindult a korrekciófeladat, ami már csak 10 percig tart.

A verseny izgalomán már túlvagyunk, estére mindenki nagyon elfáradt, elsősorban idegi fáradtság volt ez. Rám a következő napon várt nagy feladat, ugyanis ekkor zajlott a jegyzőkönyvvezetési és levelezési verseny, amelyben másodmagammal zsűritagként képviseltem Magyarországot. Majdnem annyira izgultam, mint a gépirási verseny alatt, hiszen a legjobb munkáját kell ellenőriznem, összehasonlítanom, és tulajdonképpen rajtam is múlik, hogy ki kerül az élre. Ugyanakkor megítéltetés volt számomra, hogy az Intersteno vezetősége elfogadta a jelölésemet, és eleget tehettem ennek a nagy kihívásnak.

Róma

A kiutazás előtt alaposan felkészültünk mindannyian. Útikönyvekkel, térképekkel felszerelve indultunk a nagy útra. A versenyek és a kongresszusi előadások között volt azért egy kis szabadidőnk, amikor a legfontosabb vezetéseket megtekinthettük. Persze ahhoz, hogy mindent megnézhessünk, amit a történelmi emlékekből ismerünk, egy hónap is kevés lenne.

Rómának hangulata van: akaratlanul is eszünkbe jutottak az ókori Róma polgárai, amikor a történelmi városrészben sétáltunk. Hihetetlennek tűnt, hogy ezek a több ezer éves építmények még mindig állnak, és mi ott sétálunk közöttük. A Forum Romanum és a Colosseum a valóságban is pontosan úgy néz ki, mint a fényképeken. Gyakran kérdeztük egymástól: igaz ez, hogy itt vagyunk? Azon túl, hogy a világ legjobb versenyzői között lehetünk, felemelő érzés volt az is, hogy eljuthatunk Rómába. A Szent Péter tér óriási méretei között apró pontnak éreztük magunkat: kisemberek a kisvárosból ott, ahol a pápa a világ katolikusait fogadja! A közelben lévő Angyalvár legfelső szintjéről egész Rómát láthattuk (éjjel fél egykor, kivilágítva). Megállapítottuk, hogy Hadriánus császár nagyot alkotott, amikor megépíttette ma- zuleumát.

Kiemelkedő élményt jelentett számunkra a Trevi-kiút, amely egy kicsit kis téren köti össze az utcákat, visszacsábítva a látogatót. Mi is be- dobtunk egy pénz- érmét bal kézzel, háttal, annak érdekében, hogy visszatérhessünk ide. Az óriási hősé- gében jölessét megmosunk az arcunkat a kris- tálytisza vízben. Sorolhatnám tovább azokat a nevezetességeket, amelyeket megnéztünk, de csak az utolsó napi programunkat emlí- tem, ami feltette a koronát római tartózkodásunkra. Ekkor ugyanis a Vatikánba látogattunk el. Már nagyon sok mindent olvastunk erről a „csodáról”, tudtuk, hogy óriási értékeket és szépségeket rejt magában ez a kis állam, de hogy a valóságban ez mit jelent, arra almainkban sem gondoltunk. Nem győztük tekintetünket az egyik freskóról a másik szoborra szögezni, máris megjelent egy csodálatos márványpad- ló... és így tovább. Azt hiszem a világon kevés olyan „csoda” létezik, mint amit a Vatikáni Múzeumban lehet látni. Amikor a Sixtusi-kápol- na csendjébe léptünk, a könnyünk is kicsordult a mehatottságtól. A meglepő történelem, amivel Rómában találkoztunk megerősít- tette bennünk a hitet, tovább kell dolgoznunk, hogy minél több ilyen csodával találkozhassunk. Gyakran eszünkbe jutottak támogatóink, akiknek óriási köszönettel tartozunk azért, hogy mindezt láthattuk.

Finálé

Elérkezett az eredményhirdetés időpontja. Az eseményt az interneten élőben lehetett követni. Az egyes kategóriákban csak az első három helyezettet szólították, de minden esetben hangszózták, hogy mindenki győztes, aki erre a rangos versenyre eljutott. Nagrant Tünde a magyarok között a második legjobb, összesítésben a 17. helyet szerezte meg szövetszervezőből (csaknem 90 versenyző kö- zött). Gépirásból Tünde és Melinda is a középmezőnyben végzett a kategóriájukban résztvevő 80 versenyző között. Eredményük alátá- masztotta itteni teljesítményüket, kategóriájukban a magyar csapat él- mezőnyében szerepeltek. Ami számomra a legnagyobb dicsőséget je- lent az, hogy ott voltunk a világbajnokságon. Még soha nem voltam a sportolók olimpiáján, de úgy gondolom, ez valami hasonló érzés. Meg- hatottsággal tekinttem a záróünnepség alatt a tanítványaimra, akik körül indiai, finn, argentin, ausztrál versenyzők ültek. Ezért érdemes dolgozni! Bizom benne, hogy továbbra is lesznek olyan felkés- és te- hetséges tanítványaim, akikkel eleget tudok tenni annak a meghívás- nak, amit a bücsüsten kaptunk az Ausztriai Gépirószövetség képv- selőjétől: 2005-ben Bécsben rendezik a következő világbajnokságot, melyre szeretettel várnak minden résztvevőt. Ekkor a lányokkal egy- mára néztünk és együtt mondtuk: ott leszünk. Remélem országos ered- ményeink feljogosítanak majd arra, hogy ezt teljesíthessük.

Befejezésül, a teljesség igénye nélkül szeretném megköszönni azok- nak a támogatóinknak a segítségét, akik anyagi hozzájárulásukkal le- hetőséget teremtettek arra, hogy részt vehessünk ezen a seregszem- lén. Békésszentandrás Nagyközség Képviselet-testülete, Oktatási Minisztérium, Szarvas Város Önkormányzatának Közművelődési Alapja, Geomark Kft., Vas-Fémipari Rt., Gallicoop Rt., Tessedik Sá- muel Főiskola, Cipo Kft., Xeropress Kft., Békés Megyei Kereskedel- mi és Iparbarmara, Békés Megyei Vízművek Vállalat, Békés Megyei Közgazdálkodási, Misa-Farm Kft., HILESZ Farm Kft., Garai Kft., Goas Bt., Csonka János, Sínka József, Kozák János, Bódi János, Tusjak Tá- mas, Fazekas András, Palus Mária, Vajda Péter Gimnázium és Szak- középiskola dolgozóit.

Köszönöm azoknak a kollégáknak a segítségét, akik szakmai tudá- sikkal, biztatással, erkölcsi támogatással erőt adtak ahhoz, hogy végigjárjam a szervezés, olykor buktatókkal teli - útjait.

Tóthné Jansik Erzsébet szaktanár